

ten, som det er blevet udtalt af den høitærede Minister, med Hensyn til det vaabendygtige Mandskab, maa det samme Princip gjøres gjældende med Hensyn til de saakaldte Militairarbeidere; de maae indkaldes Alle efterhaanden — man maa lægge Mærke til, at den Tid, der skal være til Øvelse for dem, ikke behøver at være saa vidt udstrakt som for dem, der skulle øves i Vaaben — og der maa da gjøres et Pengeoffer i denne Retning. Det er en Nødvendighed, naar Righeden skal gennemføres, saaledes som det er paastaet at skulle skee. Da bortfalder den vigtigste af de Indvendinger, som den ærede Minister har gjort, nemlig den, at det vilde blive en ubillig Byrde, der kom til at hvile paa dem af denne Mandstabsklasse, der bleve indkaldte, idet man var nødt til at indkalde disse, saasnart der kom Krig paa, fordi man maatte have det øvede Mandskab. Der behøves ingen Undtagelser for at staffe os af med en stor Deel af de vaabendygtige Værnepligtige, naar den Bestemmelse opretholdes, som foreligger i Loven om, at Militairarbejderne ikke skulle indkaldes i Fredstid. Blandt andre Indvendinger, som man kan gjøre mod det, Ministeren har ladet sig lede af ved at bestemme sig til denne Vej, er ogsaa den, at det ikke kan nægtes, at en svag, men feilsri Mand, der er brugbar til at komme under Vaaben, ikke er saa god til svære Arbejder som den Mand, der har en eller anden mindre Legemsfeil, men iøvrigt er kraftig. Det forekommer mig, at, om en Ambulance-soldat, som er rigtig stor, kraftig og sund, ogsaa skulde have en lille Feil ved en Finger, eller hans Arm, ikke var saa lige, som den skulde være, eller Fingrene ikke vare saa bevægelige, som ønskeligt var, vilde han dog meget bedre kunne udføre denne Tjeneste end den svage og lille vaabendygtige Mand. Rigeledes er der en stor Deel af dem, der kunne udføres som Militairarbeidere, der paa denne Maade efter Ministerens Indretning gaaer tabt for Hæren; thi jeg vil spørge: Er en Løge, der er mindre af Væxt eller har en eller anden mindre Legemsfeil, ikke derfor lige brugbar som Løge, og er ikke en Skraver lige brugbar som Skraver, fordi han maaskee ikke er vaabendygtig? Der kan være mange Legems-

feil, som aldeles ikke ere til Hindrer for Brugbarhed i slike Stillinger som Militairarbejderne, og nu opgiver man aldeles at benytte disse Mænd. — Uagtet det jo egentlig ikke directe ligger for, er Stillingsvæsenet dog omtalt af flere, og man har anseet det for et overordentligt Fortrin ved dette Lovforslag, at det har høvet Stillingsvæsenet. En æret Taler kaldte det en Byld paa Hæren. Det har jo imidlertid fundet en meget forskjellig Bedømmelse fra forskjellige Sider, og Mange, der have Sagskundskab, paastaar, at det ligesaa meget kan ligge i Feil hos dem, der paa Hærens Vegne have taget imod Stillingsmændene, som i Institutionen selv, at Resultatet i visse Tilfælde ikke har været heldigt; men deraf, at en Ting kan misbruges, følger jo ikke, at den ikke kan bruges. Jeg deler aldeles den Anskuelse, som blev udtalt for et Dieblit siden af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen), at der kan være mangt et Tilfælde, hvor det er en urimelig Fordring fra Statens Side at forbyde et Par Mænd at bytte Vilkaar. Naar Staten blot til enhver Tid faaer en Mand netop af de Egenstaber, som den fordrer, kan det være den det Samme, hvad denne Mand hedder; om to Mænd finde, at de ville have gjensidig Fordeel af, at den One bliver i Hæren, og den Anden bliver hjemme, hvad kan derimod fra Statens Side være at indvende? Det Argument, som man undertiden hører, at det skal være nedværdigende, at en Mand lader sig kjøbe til at slaas ihjel, sætter jeg ingen Priis paa. Er der ikke andre Bestillinger i Verden, om hvilke det kan siges, at man lader sig leie til Arbejde, som er livsfarligt, gjælder dette ikke f. Ex. om Søfolk? Er der ikke mangfoldige Farter, hvor Døden kan true dem ved enhver Kællængde, de seile? Og kan det Samme ikke siges om mange Bjergværksarbeidere? Det er efter min Mening en sygelig Betragtningssmaade, som er aldeles uholdbar i dette Spørgsmaal. Imidlertid er det ikke min Mening at ville foreslaae, at man skal borttage det, som Ministeren har opstillet; det bliver saa hans Ansvarlighed, der her kommer til at være det Bestemmende, og det kan jo være, at denne Prøve maa gennemgaaes; jeg troer imidlertid ikke, at dette